

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud I. stupně rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Slavičkem ve věci žalobkyně: **L. P.**, nar. xxx, xxx., zast. JUDr. Irenou Benešovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Divadelní 1052/16, proti žalované: **Ruská federace, o určení vlastnictví,**

t a k t o :

- I. Řízení se **z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Výše uvedená žalobkyně se domáhala vydání rozhodnutí o určení vlastnického práva jejího právního předchůdce J. P., nar. xxx, zemř. xxx k nemovitostem, tj. podle pozemkové knihy parcely č. xxx3 zapsané nyní v katastru nemovitostí jako parcela č. xxx, parcela č. xxx, parcela č. xxx, parcela č. xxx, parcela č. xxx, podle pozemkové knihy parcely č. xxx, nyní zapsané jako parcela č. xxx, podle pozemkové knihy parcely č. 583, nyní zapsané jako parcela č. xxx s domem čp. xxx. Pro případ, že soud rozhodne, že žalobkyni přísluší finanční náhrada za odňaté nemovitosti, navrhla vydání rozsudku, podle kterého žalobkyni přísluší finanční náhrada za odňaté nemovitosti ve výši 1,000.000.000,- Kč s uložením povinnosti nahradit náklady řízení do tří dnů od právní moci rozsudku.

Žalobkyně uvedla, že dekret prezidenta republiky č. 8 ze dne 21.6.1945 uveřejněný ve Sbírce zákonů Státu Československého v částce 5 vydaný 5.6.1945 o věnování nemovitostí Svazu sovětských socialistických republik jako projev díků, stanovil, že Československý stát nabývá vlastnictví k nemovitostem zapsaným ve vložkách č. xxx xxx xxx xxx a xxx, vesměs pozemkové knihy pro kat. území Xxx a Československý stát věnuje tyto nemovitosti Svazu sovětských socialistických republik pro účely zastupitelských úřadů jakožto dar a projev díků za pomoc, kterou Svaz sovětských socialistických republik poskytl Československé republice v osvobozovacím boji. Nároky původních vlastníků nemovitostí na náhradu a nároky osob, jejichž práva jsou na nemovitostech knihovně zajištěna, zůstávají vyhrazeny pozdější zákonné úpravě.

Žalobkyně je dcerou vlastníka nemovitostí J. P., který zemřel dne xxx. Závazek zákonné úpravy k náhradě podle uvedeného dekretu nebyl nikdy splněn. Prezident republiky Edvard Beneš nebyl však oprávněn majetek vlastníka bez jeho souhlasu darovat třetí osobě a disponovat s ním bez jeho vědomí. Odůvodnění daru Svazu sovětských socialistických

republik jako projev díky nemůže zhojit protiprávnost tohoto aktu. Tímto jednáním tehdejší prezident Československé republiky znemožnil restituci majetku J. P., který v té době ještě žil. Vlastnické právo se nepromlčuje a Ruská federace, dříve Svaz sovětských socialistických republik, měl nepochybnou vědomost o tom, že přijal dar od dárcce, který neměl právo ani zmocnění s předmětem daru nakládat a nedrží tak předmět daru v dobré víře. Právní zájem na určení vlastnického práva je pak dán nabývací listinou pro J. P., a to smlouvou tržovou ze dne 17.10.1927 a usnesení č.j. 26245/27, jak je zapsáno ve vložce č. 929 poz. knihy pro kat. území Xxx. Pro případ poskytnutí finanční náhrady si žalobkyně oceňuje předmětné nemovitosti částkou 1,000.000.000,- Kč.

Žalovaná se k věci vyjádřila tak, že majetek, o který se jedná, používá pro diplomatické účely a požívá v souladu s mezinárodním právem diplomatické imunity. Kromě toho jsou místnosti diplomatických misí nedotknutelné, nemohou být předmětem rekvizice, zabavení nebo exekuce (čl. 22). Dále uvedla (čl. 55), že uvedené nemovitosti byly Českou republikou řádným způsobem předány SSSR a Ruská federace je zákonitým vlastníkem a břímě vyřízení nároků třetích osob leží na české straně. Ruská federace dále nesouhlasí a ani v budoucnu nemá v úmyslu souhlasit se soudním projednáváním tohoto případu v České republice. Konečně uvedla, že nic z toho, co je uvedeno v této nótě, nemůže být vykládáno jako odmítnutí jurisdikčních imunit Ruskou federací.

V souzené věci však není dána pravomoc českého soudu k projednání a rozhodnutí (§ 7 odst. 1 o.s.ř.). Žalovaná strana je cizím státem, který se nevzdal své imunity a nedala souhlas k projednání této věci v České republice, jak vyplývá z jejího výše uvedeného vyjádření. Postupem dle ust. § 47 odst. 3 písm. a/ zákona o mezinárodním právu soukromém a procesním nelze tedy dovozovat pravomoc českých soudů v této občanskoprávní věci. Žalovaná strana zdůraznila, že nemovitosti, o něž se jedná, jsou jí vlastněny a užívány pro účely diplomatické mise, tedy jako vykonavatelem veřejné moci cizího státu. Požívá proto funkční (diplomatické) imunity, které se nevzdala. Za těchto okolností nemůže být dána pravomoc českého soudu k rozhodnutí v této věci a tato skutečnost je neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení ve smyslu ust. § 104 odst. 1 o.s.ř. Soudu proto nezbylo, než řízení podle cit. ustanovení zastavit. (k tomu též usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27.1.2012, č.j. 4 Co 1/2011-143).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 146 odst. 1 písm. c/ o.s.ř., neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je možno se odvolat do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze.

V Praze dne 29. března 2012

JUDr. Pavel S l a v í č e k , v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Ettlerová Anna